

Vänster förändligar politiken

Stöter delar av vänster ifrån sig kroppen? Istället för att riskera sårbarheten i att materialisera och förkroppsliga de samhällen och system man tillsammans vill leva förändligar delar av vänstern sin politiska praktik.

Metoder att förändliga politisk praxis

Agitation. Rätt åsikter föreställs leda till politisk förändring, till och med revolution. Åsikter tänks komma före materialisering av politisk förändring. Andra tänker sig att det istället är information och informationsutskick som skapar politisk förändring. 'Bara folk visste!'

Politiska föredrag och paneler. Genom att göra folk till publik hindras konspirerande och materialiserande.

Medvetandegöra. Att bli kollektivt medveten om hur mäktiga vi är tillsammans som klass, kvinnor eller social rörelse föreställs leda till politisk förändring. En mer individualistisk variant fokuserar istället på att göra individen medveten. Detta kan förändligas ytterligare genom att reducera medvetande till åsikt. Genom numerisk mystik och enkäter förvandlas sedan åsikten till opinion. Den här typen av förändligande växer fram ur bilden av ting och materia som död och passiv. Vulgärmaterialister förklarar helheten som en mekanik mellan dess delar. Dualister skapade istället en klyfta mellan ande och materia. Någon form av ande eller liv behövde då tillföras materian för att den skulle kunna bli livlig. Samhällelig och materiell förändring förstås som en följd av medvetande, planering, vilja, styrning, syfte eller målsättning. Det här formuleras lite olika. På sjuttioalet var det stort fokus på medvetande, senare information, och idag målsättning.

Avslöja makt. Istället för att innovativt bemäktiga de egna organisationerna, samhällena och systemen så ska 'makten' alternativt 'makthavarna' genomskådas. En paranoid politisk kritik tror sig avslöja det som är dolt, det som ligger bakom.

Uppmärksamma elände. Genom att ge våld och förtryck uppmärksamhet och publicitet har man fått för sig att de skulle försvagas. 'Upplysning' har gått över från att innovativt tänka tillsammans till att skapa negativ publicitet och att

uppmärksamma våld.

Krav på förändring. Kravet ersätter materialiserande av förändring. Kravet pekar ut ett annat subjekt som aktör. Regering, eller annan utpekad makthavare, återinsätts därmed som regerande. Istället för att låta motståndet regera omyndigförklaras den egna gemenskapen som politiskt subjekt, som ett regerande.

Revolutionen skjuts på framtiden. Som i konservativ kristendom uppskjuts himlen/revolutionen på framtiden. Myllret av revolutioner kan därmed osynliggöras. Revolutionerna får inte möjlighet att materialiseras i innovativa experimentella praktiker. Vänstern tittar bort när nya system utvecklas, misslyckas, konfronteras, finslipas och imiteras. Genom att revolutionerna inte tillåts materialiseras i delar av vänstern hindras de från att tränga undan andra system (displace). Vänstern blir här genuint konservativ. Inte nu, tack. En annan gång. Revolution reduceras till snack. En metod att skjuta upp revolutionerna på framtiden är att föreställa sig samhället eller kapitalismen som väldiga omslutande containrar där vi skulle vara instängda. Revolution reduceras till den totala förändringen av Samhället. Genom att göra revolutionen utopisk kan vänstern ignorera alla oräkneliga omvälvningar som ständigt förändrar och stabiliserar våra liv. Det förvandlar vänstern till kontemplativ praktik. Den undviker svett och muskelvärk.

Fantomer. Istället för att ingripa i konkreta materiella och kroppsliga relationer fjärrskådar delar av vänstern uppåt himlen och tycker sig skymta väldiga fantomer som Samhället, Makten, Staten, Kapitalismen, Marknaden, Kulturen, Civilsamhället, Det globala. Förändring av sfärer och totaliteter anses mer realistiskt än konkret lokaliserat byggande och direkt ingripande i förtryck.

Maktrealism. Tron att det finns ett maktcentrum som styr våra liv kommer från föreställningen om en omnipotent gud. Detta översattes till kejsaren och senare fursten vilka antogs styra oss. Den omnipotente demokratiserades och valdes som centralstyrelse eller regering. Maktrealism är att lägga all kraft på de minimala justeringar som man tror har realistisk möjlighet att påverka den omnipotente. Påverkan av den omnipotente sker genom besvärjande praktiker som slagord, protest, krav eller bön. Experimenterandet med radikalt nya system ses som orealistiskt och utopiskt (tja förutom när det gäller teknikutveckling).

Styrka. Genom idealisering av maskinen och den manlige industriarbetarens kropp uppfattas styrka och massa som avgörande för politisk förändring. Maskiner och kroppar projiceras upp i skyn och vi tycker oss skymta väldiga makter. En projektionsmetod är numerisk magi. Personer görs individuellt numeriska och kan därmed projiceras som massa. Numerisk magi får funktionen av kvasimaterialitet. I demonstrationer och civil olydnad uppfattas tusentals deltagare som mäktigare än ett halvt dussin. Numerisk individualism i form av massaktion och opinionsmätning minskar eller tar bort kreativt förverkligande som annars kunde smitta av sig så som sker i verkstäder, karnevaler, under samtal i smågrupper och i myller av civila olydnadsaktioner.

Per Herngren

2011-09-15, version 0.1.1